

l. 1897. zadel mrtvoud. Voljno udan je prenašal svojo bolezen, dokler mu ni dne 13. februarja l. 1900 končala smrt tako trudoljubivega, požrtvovalnega in delavnega življenja. — Tako nam ga je narisal pisatelj v teh črticah; vmes pa vpletel jedrnate nauke. Lep opis — lepega življenja!

Ljubeče, prijateljsko-čuteče srce je narekavalo v pero g. kanoniku Andrej-u Kalanu besede, ki jih je zapisal v spomin pokojnemu blagemu kanoniku dr. Frančišku Lampetu. Ker je „Dom in Svet“ že popisal življenje svojega nepozabnega urednika, zato ni, da bi ga tukaj ponavljali. A Kalanov spis je pisan tako ljubko in nežno, tako poučno in bodrivno, da ga moramo priporočati vsem, ki so pokojnika pač poznali, a ga morda ne tako spoznali, kakor ga morejo iz teh drobnih črtic.

da ji ni nesrečni potres l. 1895. razdejal hiše. Morala je podreti staro in sezidati novo poslopje na dolg.

Ta zadnji akord je nekak otožen konec, s katerim končujejo „Drobtinice“. A vendar smo hvaležni „Katol. družbi“ za-nje, da nam je podala lepih drobtinic za l. 1900. Iz srca želimo, da bi ne bilo zadnjič... M. B.

Ruska antologija v slovenskih prevodih.

Zbral Ivan Vesel. V Gorici. Tisk. in založila „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček. 1901. 32°. Stran 464. Cena 3 K. — Pokojni dekan Ivan Vesel se je celo svoje življenje pridno bavil z ruskim slovstvom. Svojo prevajalno spretnost je bil pokazal posebno v „Psalmih“, kateri se odlikujejo po iz-

Ajdovec pri Žužemperku.

Pesnice, ki so uvrščene med spisi, se bodo gotovo prikupile bralcem „Drobtinic“. „Presladko ime Jezus“ in „Želje Jezusove v Presvetem“ dr. J. M. Kržišnika naj vzbujajo ljubezen in zaupanje v Njega, ki je mogočen in sveto Njegovo ime. Lirične pesmi g. Andr. Kalana prijetno blažé duha in kažejo, da jih je v verze izlilo trezno misleče, a čuteče srce izkušenega moža, ki si je v težavni borbi javnega življenja ohranil ljubezen do vzvišenih idealov.

H koncu podaja urednik nekaj črtic o „Katoliškem domu“, ki je po potresni nesreči prišel v obupen položaj. „Katol. družba“ je l. 1894. kupila nekdanjo Gallenbergovo hišo na Turjaškem trgu za 26.000 gld. Odpovedalo se ji je bilo stanovanje na Starem trgu, in morala si je iskati novega doma. Lepo bi se bila udomačila v novi hiši,

redni čistosti jezika in dikcije. Zdaj, po njegovi mrti, pa je izšel plod njegovega dolgoletnega prevajanja iz ruske književnosti. Kar je bil on obširno zasnoval, je dovršil in izpopolnil A. Aškerc. Tu imamo v obliki „Cvetnika“ pred seboj celo rusko pesniško literaturo v vezani besedi, seveda zastopano po najznačilnejših proizvodih. Od resnega, vzvišenega Deržavina, ki je proti koncu osemnajstega stoletja retorično peval svoje ode, do mlade koketke Lohvické, vidimo tu v kronološkem razvoju pred seboj napredovanje in nazadovanje ruskega pesniškega duha. Triinšeddeset pesnikov — drug za drugim — se nam predstavljajo, da nam pokaže kak značilen plod svoje muze.

Marsikateri je zastopan seveda samo po eni pesmi, le zato, da ga ne manjka. Bogatejše so pa